

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/205/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613200145
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613200145.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu O. G., bytom W. XXX/XX, Z., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému Slovenskej republiky - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava, v konaní o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 4C/12/2013-55 zo dňa 23.4.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 29,08 Eur istiny s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 132,76 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 10.1.2013 do zaplatenia, ako aj 29,08 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 10.1.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 113,70 Eur všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, stanovisko účastníkov, obsah pripojených listinných dôkazov, citoval ust. § 1 písm. a/, b/, c/, § 3 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, § 4 ods. 1 písm. b/, § 6 ods. 1, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.) a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že voči žalobcovi bolo začaté a súčasne vznesené obvinenie uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Svidníku, Okresným dopravným inšpektorátom Policajného zboru Svidník zo dňa 17.3.2012 sp. zn. ČVS: ORP-10/DI-SK-2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Následne uznesením Okresnej prokuratúry Svidník zo dňa 4.4.2012 sp. zn. Pv 142/12-3 bolo uznesenie povereného príslušníka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Svidník, Okresného dopravného inšpektorátu Svidník, ČVS: ORP-10/DI-SK-2012 zo dňa 17.3.2012 o vznesení obvinenia voči O. G. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona zrušené, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 17.4.2012. Žalobca sa domáhal náhrady škody spočívajúcej v zaplatených trovách obhajoby, pretože trestné stíhanie bolo voči nemu právoplatne zrušené. Jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je nezákonnosť rozhodnutia, ktorý predpoklad bol splnený tým, že žalobca preukázal, že uznesením Okresnej prokuratúry Svidník bolo uznesenie o trestnom stíhaní zrušené. Tento stav vytvára príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného v žalobe, pretože náhradu škody si žalobca uplatňuje podľa

zákona č. 514/2003 Z. z.. Uplatnená náhrada predstavuje trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 132,76 Eur, a to za prevzatie a prípravu obhajoby, vrátane prvej porady s klientom v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky advokátskej tarify vo výške 63,58 Eur, režijný paušál 7,63 Eur, sťažnosť zo dňa 26.3.2012 proti uzneseniu o vznesení obvinenia (§ 14 ods. 3 písm. c/, ods. 8 advokátskej tarify) vo výške 31,79 Eur, režijný paušál vo výške 7,63 Eur. Celkom odmena právneho zastúpenia v trestnom konaní predstavuje 110,63 Eur, k tomu pripočítaná 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 22,18 Eur, t. j. celkom bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške 132,76 Eur, k zaplateniu ktorých súd zaviazal žalovaného.

Predmetom konania bola aj žaloba o zaplatenie 29,08 Eur istiny s príslušenstvom s poukazom na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo predstavuje náhradu nákladov za právne zastúpenie pri návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody za jeden úkon právnej služby á 16,60 Eur z hodnoty 132,76 Eur a k tomu príslúchajúci režijný paušál, spolu 24,23 Eur a daň z pridanej hodnoty vo výške 4,85 Eur, t. j. celkom 29,03 Eur. Súd zdôraznil, že táto priznaná suma nepredstavuje trovy konania, ale príslušenstvo škody podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepožadoval náhradu podľa ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z.. Náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., sú príslušenstvom tohto nároku, a preto súd aj v tejto časti vyhovel. Zdôraznil, že vo veci neposudzoval osobnú zodpovednosť na strane žalovaného, ale procesný postup trestného stíhania, ktorý je upravený Trestným poriadkom. Zodpovednosť žalovaného je daná už vydanými rozhodnutiami. V súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, fyzická osoba vynaložila výdavky na trovy obhajoby, potom zodpovedá štát za takto vzniknutú škodu. Podstatou, ktorou súd prvého stupňa skúmal bolo, či vydané rozhodnutie o vznesení obvinenia, ktoré bolo neskôr zrušené sa stalo nezákonným a založilo titul na podanie žaloby.

O priznanom príslušenstve pohľadávky k priznaným sumám 132,76 Eur a 29,08 Eur, súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka tak, že priznal úrok z omeškania vo výške 8,75 Eur odo dňa 10.1.2013 z dôvodu, že uplynutím 9.1.2013, uplynula zákonná šesťmesačná lehota na uspokojenie nároku žalobcu, a preto nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania, t. j. 10.1.2013.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že neúspešného žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 113,70 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal vyhovujúci výrok o priznaní 29,08 Eur istiny s príslušenstvom, ktorý neuznával. Uviedol, že ide o náklady spojené s predbežným prerokovaním nároku. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, lebo vychádzajúc z princípu *lex specialis derogat legi generali*, existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov, pričom prednosť má špeciálny právny predpis oproti všeobecnému právnemu predpisu. Predbežné prerokovanie nároku je špeciálnym inštitútom práve tohto osobitného zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý je vo vzťahu k ustanoveniam Občianskeho zákonníka predpisom špeciálnym. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú len vtedy, keď osobitný zákon nemá vlastnú úpravu. Ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., má vlastnú úpravu právnych vzťahov, ktoré jasne vyjadruje tým, že náklady súvisiace s uplatnením predbežného prerokovania nároku nie je možné uplatniť na súde. Náklady v sebe zahŕňajú možnosti omnoho širšieho významu ako pojem trovy, ktoré zákon vyjadruje ako procesný inštitút. Ust. § 18 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. jasne vymedzuje, že akékoľvek uplatnenie náhrady za vynaložené náklady spojené so špeciálnym inštitútom predbežného prerokovania nároku v súvislosti s uplatnením náhrady škody nie je možné. Z tohto dôvodu navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a uplatnený nárok zamietnuť. Trovy odvolacieho konania si neuplatnil.

Právny zástupca žalobcu sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. §156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil uplatnený nárok vo výške 29,08 Eur, ktorého priznanie bolo predmetom posúdenia odvolacím súdom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalovaného uvádza, že uplatnenú námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval za opodstatnenú. Ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka definuje, čo je príslušenstvom pohľadávky, ktorým sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s ich uplatnením. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, napr. zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúci vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Výnimočne tým môžu byť aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania. K posúdeniu uplatneného nároku ako príslušenstva pohľadávky, odvolací súd poukazuje napr. na rozhodnutie vydané Najvyšším súdom Slovenskej republiky evidované pod R 26/2000 Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 26/2000, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.3.1999 sp. zn. 2Cdo 7/99, týkajúce sa obdobného nároku, avšak podľa predchádzajúcej právnej úpravy. Z obsahu spisu vyplýva, že je nesporné, že uplatnená náhrada príslušenstva pohľadávky vo výške 29,08 Eur sa týka splatnej pohľadávky, bola účelne vynaložená na to, aby žalobca mohol úspešne podať žalobu o náhradu škody. Uplatnený hmotnoprávny nárok je odlišný od uplatnenej náhrady škody podľa osobitného právneho predpisu.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok vo vyhovujúcom výroku o priznaní 29,08 Eur z titulu istiny s príslušenstvom a súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalobcu v odvolacom konaní, ktorému náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol. Z obsahu spisu nevyplývajú iné trovy odvolacieho konania, návrh na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1,2 Občianskeho súdneho poriadku)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustné odvolanie.